

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 20 de març de 2020

ELS BISBES PARLEN DE L'EMERGÈNCIA SANITÀRIA I DEL DIA DEL SEMINARI

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

Les diòcesis amb seu a Catalunya s'han unit a la iniciativa promoguda per la [Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola](#) per tal que cada dia a les 12 h del migdia, es resi la pregària de l'Àngelus, mentre es fan sonar les campanes de les esglésies per invitar a pregar, en solidaritat amb tots els confinats a les seves llars i per agrair l'entrega de tots els qui generosament treballen per atendre i combatre la pandèmia del coronavirus Covid-19.

En aquests dies de dolorosa prova, l'Església Catòlica vol oferir pregària i esperança, amb els seus recursos en favor dels afectats, així com fer sensible la presència del Senyor que salva i acompanya el seu poble, i anima tots els cristians a perseverar en la pregària de súplica perquè aviat se superi aquesta terrible prova.

D'altra banda, en la solemnitat de Sant Josep o, allà on no és festa laborable, el diumenge més proper, l'Església celebra cada any el Dia del Seminari, una jornada instituïda l'any 1935 amb l'objectiu de suscitar vocacions sacerdotals mitjançant la sensibilització, dirigida a tota la societat, i en particular a les comunitats cristianes. Enguany aquesta jornada té com a lema "Pastors missioners". Davant la pandèmia del coronavirus, però, la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola ha decidit ajornar la celebració del Dia del Seminari al [diumenge dia 3 de maig de 2020](#), quart Diumenge de Pasqua i dia en què s'escau la celebració del Diumenge del Bon Pastor.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de l'emergència sanitària i del Dia del Seminari, així com de la Jornada per la Vida i de l'ensenyament de la religió a l'escola.

Quatre de les cartes dominicals parlen de l'emergència sanitària. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que "la natura ens obliga a fer una mena de Quaresma forçada per a tots i, a més, amb la incertesa de no saber quan arribarà veritablement la joia pasqual". Fa seva una reflexió d'una psicòloga, de nom Francesca Morelli, en la qual, entre altres coses, diu que "en un moment en què el canvi climàtic està arribant a nivells preocupants, se'ns obliga al bloqueig, a la parada necessària" i que "en un moment en què certes polítiques i ideologies discriminatòries

pretenen fer-nos retornar a un passat vergonyós, apareix un virus que ens fa experimentar que, en un obrir i tancar d'ulls, podem convertir-nos nosaltres mateixos en discriminats”. Afirma que és bo “pensar què en podem treure, de positiu, de tot aquest problema” i que el fet d’haver d’estar reclosos “pot esdevenir una crida a cercar la riquesa d’una sobrietat veritable que ens porti al més profund i autèntic en nosaltres i en els altres”. Manifesta que en aquests dies, “hem d’unir-nos especialment als malalts i a les famílies que pateixen aquesta pandèmia” i que li agradaria “pregar també pel personal sanitari, tot agraint-los l’esforç sobrehumà que estan realitzant”. Demana que tinguem “una cura especial pels més febles, no obviant aquella crida de Càritas o de la mateixa comunitat de Sant’Egidi, a «no deixar abandonats els “amics” sense sostre»”. Finalment, diu que té el seu cor posat en els mossens, els religiosos i religioses i tots els laics i laiques entregats que han d’acompanyar el poble sant de Déu en aquesta crisi i demana que “tot el poble de Déu se senti acompanyat pel consol de la Paraula de Déu, per l’escalf espiritual de les nostres parròquies i comunitats —ni que sigui telemàticament— i per la pregària sincera”.

El **cardenal Joan Josep Omella**, diu que “el coronavirus ha posat en estat d’alerta el nostre món: l’economia, la política, la religió, la sanitat pública, les escoles, les universitats, els llocs de treball, etc”, que “a tots ens agafa por, una certa dosi d’incertesa” i que “ens envaeixen preguntes que són al cor dels ciutadans: Què hem de fer? Estem fent el correcte? Caldria prendre mesures més contundents?”. Recorda que “les autoritats ens insisteixen en la importància de col·laborar activament seguint les seves indicacions per evitar que aquest virus es propagui”. Demana “insistentment a tothom que seguim totes les instruccions”. En aquesta situació, convida a seguir la celebració de la Santa Missa per televisió o per ràdio i a pregar sols o en família, així com a fer un gest de bon samarità i atendre els germans més necessitats, els nostres veïns, “seguint sempre les indicacions sanitàries exigides per evitar el contagi, especialment, entre la població de risc”. Demana que “procurem ser prop dels qui pateixen i ho passen malament” i que “aprofitem d’una manera particular el telèfon, Internet i les noves tecnologies per ser ben prop de les persones que estan més soles”. Diu que aquest temps de reclusió és també una oportunitat, que “dediquem temps per repassar la nostra vida”, “per al recolliment i per a la pregària personal i familiar, per regalar un temps a Déu” i “per a la lectura atenta i pregada dels passatges bíblics que l’Església ens ofereix en la litúrgia d’aquests dies de Quaresma. Finalment, ens anima a invocar diàriament la intercessió de la nostra Mare, Santa Maria i demana que “el Senyor ens beneeixi, ens guardi i ens concedeixi la pau”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, adreça una carta a tots els diocesans, titulada “Llunyans en la distància, propers en la comunió”, en la qual expressa la seva proximitat i el seu suport. Diu que té molt present el sofriment dels malalts i dels seus familiars i fa palès el seu reconeixement i el seu agraïment “als qui tenen cura dels malalts, amb l’heroïcitat d’arriscar la seva pròpia salut, així com també a les autoritats que serveixen el bé comú”. Afirma que “en la nostra diòcesi l’impacte de la pandèmia és ja molt dur, de manera particular a les poblacions d’Igualada, Santa Margarida de Montbui, Vilanova del Camí i Òdena” i que “us porto a tots en el meu cor de pastor:

malalts, familiars, serveis sanitaris i de seguretat, famílies confinades a les llars, persones que esteu passant soles aquesta situació”. Des d'aquesta sol·licitud per tots ells els vol oferir unes reflexions que volen arribar al seu cor i poden servir-los d'ajuda per a viure aquesta prova des de la fe cristiana. Finalment, vol dir-los que els acompanya amb la seva pregària i la benedicció del Senyor i comunica que “cada dia, mentre duri aquest temps de prova, des del «comunidor» de la catedral del nostre bisbat, en el punt més alt de la façana, us imparteixo la benedicció amb el Santíssim Sagrament, fent-ho amb el senyal de la creu en els quatre punts cardinals, després de celebrar l'Eucaristia i adorar el Senyor, demanant per tots vosaltres, a fi que tothom, arreu de la diòcesi, rebi la gràcia salvadora de Crist”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, diu que escriu “aquesta glossa setmanal confinat al Palau Episcopal” i ens adreça “unes paraules senzilles de conhort, de consell i de proposta, inspirades en les paraules de Jesús –No tingueu por!-“. Afirmar que “enmig del pànic generalitzat provocat per l'epidèmia del coronavirus escoltem com el Senyor ens diu, també a nosaltres: no tingueu por!”, que “és una invitació a la confiança en Ell” i que quan Jesús deia als deixebles “no tingueu por”, “els mostrava que ell podia calmar la tempesta i podia ressuscitar d'entre els morts”. Recorda que el problema “és un contagi massiu de la població en risc i el col·lapse dels hospitals” i que “per això, hem de complir el confinament, única mesura realment eficaç per evitar l'explosió exponencial de l'epidèmia”. Recorda també que “no estem confinats per por sinó per caritat”, ens exhorta a no tenir por sinó caritat, a quedar-nos a casa per caritat i a encomanar-nos des d'allí al sant votat de cada poble. Manifesta que “no estem lluny de Jesús en aquest temps de confinament si dediquem cada dia una estona a llegir en clau orant la Paraula de Déu i a tenir cura dels qui estan amb nosaltres o, per telèfon, dels qui estimem i ens necessiten”. Finalment, proposa que “aprofitem aquest temps per intensificar la vida espiritual a través de l'oració i la caritat”, que “trobem un temps per a cada cosa” i “aprofitem tot allò de bo que ens ofereix Internet”, però que no ens oblidem que “amb la Bíblia i el telèfon no tenim por”.

Quatre de les cartes dominicals parlen del Dia del Seminari. L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que els seminaristes són “els futurs "custodis" de la vida de les comunitats cristianes, des de la total entrega al servei de l'Evangeli i de l'Eucaristia, de la misericòrdia i de l'amor incondicional als pobres i a tothom” i que “ells seran els “pastors” i alhora els “missioners” que tant necessitem i que es formen inicialment amb un temps de *discipulat* i de *configuració* amb Crist en la comunitat apostòlica del Seminari, i posteriorment continuen formant-se com a apòstols del Senyor, en totes les etapes de la vida sacerdotal”. Afirmar que el Dia del Seminari “també ens recorda que hem de presentar de nou la vida com a "vocació"” i “que la vida es viu de veritat donant-la, regalant-la, posant-la al servei del nostre proïme, a exemple de Jesús”. Destaca que “ha de ser una jornada compromesa de pregària d'intercessió plena d'humilitat i confiança”, ja que “sense oració no hi haurà vocacions, no s'escoltarà la veu de Déu que crida, no creixerà l'Església, ni els deixebles evangelitzadors”. Manifesta que “la pregària és activitat apostòlica” i recorda que “quan Crist insisteix en la necessitat d'una evangelització universal i fa notar la manca de treballadors, i envia

els apòstols, paradoxalment no demana activitat sinó pregària: *“Pregueu a l'Amo dels sembrats, que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops”*. Finalment, ens demana que “fem nostra l'oració que la Comissió episcopal per als Seminaris ens proposa”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “una vocació al sacerdoci és realment un fruit que l'Esperit ha engendrat en la comunitat de l'Església” i que “si aquesta vocació madura en el camí formatiu del Seminari, arribant a l'ordenació sacerdotal, la comunitat cristiana lliura, fa donació, a tota l'Església d'aquest fruit que ha estat engendrat i format en el seu si”. Recorda que “l'Església és mare i que la seva fecunditat es mesura pels fills que engendra”: “els creients batejats, engendrats i nascuts a la fe”, però “més particularment els ministres ordenats, ungits per a la missió específica al servei del Poble de Déu”. Afirmar que “engendrar, formar i donar a llum una vocació sacerdotal comporta alegries i sofriments, de manera semblant com s'esdevé en els processos naturals des de la concepció fins al naixement”. Destaca que “les vocacions al sacerdoci, el Seminari, la formació dels sacerdots, són qüestions essencialment eclesials”, “són autèntics dons de l'Esperit i veritables reptes, que interpel·len la nostra col·laboració, el nostre esforç generós, la nostra capacitat de sacrifici”, així com que “en tot el procés de formació del sacerdot no hi cap la més mínima pretensió d'honor o privilegi” i que “arriba el moment de l'ordenació i l'Església posa davant del Pare el fruit del seu treball”. Finalment, diu que “el mateix amor que va fer possible i va estimular el naixement de la vocació sacerdotal, actua en el moment de l'ordenació i l'enviament a la missió”, “la mateixa generositat, el mateix desinterès, el mateix lliurament” i que “en efecte, d'ell, i només d'ell, depèn tot misteri de fecunditat en l'Església”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “als sacerdots se'ls anomena amb tota raó pastors de l'Església perquè participen de l'únic sacerdoci de Crist, Bon Pastor, i ja que són enviats per ell, esdevenen missioners en una Església que és del tot missionera”. Afirmar que “la missió pastoral no és una tasca purament humana, sinó que brota de la voluntat de Déu i demana la col·laboració de la persona que és cridada” i que “per això la vida del sacerdot està constantment referida al Senyor i en ell troba el seu sentit, la seva força i la gràcia per a portar a terme la tasca encomanada”. Manifesta que “per a poder dur a terme la missió encomanada és imprescindible la vivència d'una unió profunda amb Crist”, una unió que “és tan intensa que el porta a dir com sant Pau: “per a mi viure és Crist” i “la vida que ara visc ja no és la meua; és Crist que viu en mi””. Destaca que el sacerdot actua com a missatger de Crist, que en tant que és enviat, anuncia aquell que l'envia, “anuncia el missatge del seu Senyor amb fidelitat i coherència” i que “per a complir la seva missió ha de proposar, exhortar, motivar, i en altres ocasions corregir, implicant-se sempre amb intensitat en el combat de la fe”. Reconeix que “necessitem sacerdots que siguin pastors i missioners”. Dona gràcies a Déu “pel nostre presbiteri i pel nostre seminari, per totes les persones que al llarg de la història de la nostra jove diòcesi es dediquen a l'acció pastoral i missionera”. Finalment, anima tots els diocesans a seguir caminant “com a família diocesana, treballant per a ser sal, llum i ferment enmig de la nostra

societat” i “a continuar col·laborant generosament amb el nostre seminari i amb els seminaristes que s’hi formen”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, reconeix que “la manca de preveres és un repte per a tota l'Església i per a totes les comunitats” i que “cal ser conscients de l'edat de la majoria de preveres, que indica un possible agreujament del problema en el futur”. Afirmar que “és cert que algunes de les funcions que tradicionalment assumien els capellans les poden assumir laics no ordenats, com l'economia, cuidar-se del patrimoni, dirigir celebracions dominicals en absència de prevere amb l'encàrrec del bisbe...”, però que “pensem que per a l'Eucaristia i per a la celebració d'altres sacraments cal l'ordenació presbiteral, i per això sempre es necessiten capellans”, “cristians que se senten cridats per Déu a exercir aquest gran servei, després dels anys de formació en el seminari i ser acceptats i ordenats pel bisbe diocesà”. Diu que “ens podem preguntar com es produeixen aquestes vocacions per col·laborar a fomentar-les”. Constata que “cal que els cristians visquin una relació personal amb Jesucrist”, que “calen comunitats cristianes en què els joves participin”, així com que “és necessari que algú faci la pregunta: «I tu, per què no capellà?»”. Manifesta que “caldrà que la valoració positiva de la vida del capellà sigui una constant entre els cristians”, que fa falta “un treball pacient d'acompanyament als joves”, així com “els testimonis dels capellans mateixos per mostrar que la seva vida té tot el sentit, que són feliços, i que amb l'ajuda de Déu es pot acceptar un compromís per a tota la vida”. Finalment, diu que “calen renúncies”, però que “no podem oblidar l'ofertament de Jesús: «Tothom que pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna»”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, recorda que el dia 25 de març, solemnitat de l'Encarnació del Fill de Déu, l'Església celebra la Jornada per la Vida i que “Jesucrist, en fer-se home, va assumir una naturalesa en tot semblant a la nostra i va viure, des del moment de la concepció fins a la mort en creu, una existència plenament humana amb totes les conseqüències”. Afirmar que “en la història de moltes persones es fa present el misteri del dolor i la malaltia”, que “els qui passen per moments més o menys prolongats de sofriment s'enfronten a experiències difícils i, en moltes ocasions, passen a dependre dels altres” i que “en aquestes circumstàncies es pot caure en la desesperança”. Manifesta que llavors “ens trobem amb el fenomen de l'extensió de la idea que posar fi a una vida que aparentment «no val la pena ser viscuda» és «més humà» i respectuós amb la dignitat de la persona”. Recorda que “els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida han elaborat recentment un important document titulat Sembradors d'esperança: acollir, protegir i acompanyar l'etapa final d'aquesta vida”. Diu que “en el fons de tot ésser humà hi ha un desig d'infinitud i, encara que no vol patir, desitja viure” i que “per això, provocar directament la mort d'una persona no és moralment acceptable”. Manifesta que “hem de fomentar la cultura de la cura, del respecte, del consol fins al final”, ja que “quan una societat és capaç de comprometre's d'aquesta manera amb els malalts, s'engrandeix i es fa més forta”. Finalment, demana que “aquesta jornada ens ajudi a

adonar-nos que els cristians ens hem de comprometre en la defensa de la vida humana”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, parla de l'ensenyament de la religió a l'escola. Diu que “malgrat les dificultats que alguns volen plantejar en els diferents nivells administratius o curriculars, el percentatge d'alumnes que es matricula és elevat i amb una valoració positiva en la seva apreciació”. Agraïeix “l'esforç i la tasca de tots aquells que procuren el prestigi dels continguts i de la metodologia d'aquesta matèria a l'escola”. Resumeix molt breument l'orientació d'alguns comentaris que ha fet sobre aquest tema, com per exemple que ha parlat del marc legislatiu espanyol i els acords normatius internacionals, subscrits pel nostre país, de la situació d'aquesta assignatura en les nacions d'Europa; i de la responsabilitat primera i fonamental dels pares en l'educació dels seus fills. Afegeix unes qüestions prèvies. Diu que la classe de religió “és un dret dels pares i dels propis alumnes que l'administració educativa està obligada a tutelar i a desenvolupar” i que “els responsables de les escoles haurien de facilitar i no entorpir una opció presa per un gran nombre de ciutadans”. Percep que “sembla que alguns estan interessats en eliminar del nostre horitzó vital una part fonamental de la cultura occidental” i es pregunta “per què prescindir d'un dels pilars de la nostra civilització?”. Destaca que “els seus continguts es poden aprendre, es poden avaluar i complementar amb les d'altres matèries” i que “amplia l'aprenentatge i modula els sentiments positius cap als altres”. Finalment, diu que “els catòlics pretenem la coherència de la fe i la vida” i fa una crida als catòlics a inscriure's i donar la importància que li cal a aquesta matèria escolar.

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/cartes-dominicals/>
- Girona: <http://www.bisbatgirona.cat/ca/el-bisbe-francesc.html>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <http://www.bisbatsantfeliu.cat/bisbe.php?id=1>
- Solsona: <https://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/arquebisbeplanellas/cartes-dominicals/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/bisbe/cartes-dominicals>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

Així mateix, poden trobar els comunicats de les diòcesis catalanes sobre l'emergència sanitària, així com els materials per al Dia del Seminari, a les següents pàgines web:

- Comunicats sobre l'emergència sanitària:

- Barcelona: <https://esglesia.barcelona/actualitat/carta-pastoral-del-card-omella-amb-motiu-del-coronavirus/>
- Girona: <http://www.bisbatgirona.cat/ca/noticies/15369-missatge-del-bisbe-de-girona-amb-motiu-del-co.html>
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/ca/content/nota-informativa-del-bisbat-de-lleida-sobre-el-coronavirus-14-3-20>; <https://vimeo.com/397654655>
- Sant Feliu de Llobregat: <https://www.bisbatsantfeliu.cat/noticia.php?id=1680>
- Solsona: <https://bisbatsolsona.cat/2020/03/decret-bisbe-solsona-relacio-pandemia/>
- Tarragona: <https://www.arquebisbattarragona.cat/news/carta-a-tots-els-preveres-i-diaques-consagrats-i-consagrades-i-laiques-amb-missio-pastoral/>; <https://www.arquebisbattarragona.cat/news/nota-de-larquebisbat-de-tarragona/>
- Terrassa: <https://www.bisbatdeterrassa.org/ca/actualitat/noticies/nota-de-la-conferencia-episcopal-tarraconense>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/wp-content/uploads/2020/03/Carta-pastoral-coronavirus-cat.pdf>; <https://bisbattortosa.org/comunicat-supressio-de-la-celbracio-publica-de-leucaristia-14-03-2020/>
- Urgell: <https://bisbaturgell.org/index.php/ca/mitjans-de-comunicacio/noticies-bisbat-urgell/noticies-2020/11135-missatge-als-fidels-d-urgell>; <https://bisbaturgell.org/index.php/ca/mitjans-de-comunicacio/noticies-bisbat-urgell/noticies-2020/11132-missatge-als-andorrans-per-l-epidemia-del-coronavirus>
- Vic: <https://www.bisbatvic.org/ca/noticia/comunicat-del-bisbe-de-vic-dacord-amb-lestat-dalarma>
- Materials per al Dia del Seminari: <https://conferenciaepiscopal.es/materiales-para-el-dia-del-seminario/>

